

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 469/2537

นาย กุ่ยซ่ง แซ่เตี๋ยโจทก์ นาย ณ รงค์ศักดิ์ พิษยพานิชย์จำเลย ในฐานะ นายทะเบียน เครื่องหมายการค้าจำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2478 มาตรา 18, พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2474
มาตรา 18

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ฟ้องว่าเครื่องหมายการค้าตามคำขอของผู้จดทะเบียนเหมือนหรือคล้ายกับ
เครื่องหมายการค้าของโจทก์จึงได้ยื่นคำคัดค้านการจดทะเบียนต่อจำเลยซึ่งเป็นนายทะเบียน
เครื่องหมายการค้า จำเลยวินิจฉัยว่าเครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนไม่เหมือนหรือคล้ายกับ
เครื่องหมายการค้าของโจทก์ จึงยกคำคัดค้านของโจทก์และให้ดำเนินการจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนโจทก์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของจำเลย เพราะ
เครื่องหมายการค้าดังกล่าวคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของโจทก์ ขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งของ
จำเลย จำเลยให้การว่า เครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนไม่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของ
โจทก์ขอขบที่จะให้จดทะเบียนได้ ประเด็นแห่งคดีจึงมีว่าเครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียน
คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของโจทก์หรือไม่ ศาลชั้นต้นกำหนดประเด็นในการชี้สองสถานว่า
คำวินิจฉัยของนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าจำเลยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ย่อมมีความหมาย
จำกัดเฉพาะในประเด็นที่โต้เถียงกันในคำฟ้องคำให้การเท่านั้น กล่าวคือ มีประเด็นว่าคำวินิจฉัย
ของจำเลยชอบด้วยกฎหมายเพราะเครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนไม่คล้ายกับ
เครื่องหมายการค้าของโจทก์หรือไม่ที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่า เครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียน
ได้มีการจดทะเบียนในต่างประเทศ ผู้จดทะเบียนได้ใช้เครื่องหมายการค้าดังกล่าวมาแล้วใน
ต่างประเทศโดยสุจริต แม้เครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนจะคล้ายกับเครื่องหมายการค้า
ของโจทก์และใช้กับสินค้าชนิดเดียวกันก็ตามนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าย่อมรับจดทะเบียนได้
ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2478 มาตรา 18 คำวินิจฉัยของจำเลย จึง
ชอบด้วยกฎหมายนั้น เป็นการวินิจฉัยนอกประเด็น ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่าเครื่องหมายการค้าของผู้
จดทะเบียนคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของโจทก์

คำพิพากษา

แต่เครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนได้มีการจดทะเบียนในต่างประเทศผู้จดทะเบียนได้ใช้
เครื่องหมายการค้าดังกล่าวมาแล้วในต่างประเทศโดยสุจริต นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าย่อม
รับจดทะเบียนได้ จึงพิพากษายกฟ้อง แม้โจทก์ฝ่ายเดียวอุทธรณ์ว่าศาลชั้นต้นวินิจฉัยนอกประเด็น
แต่จำเลยก็ได้ยื่นคำแก้อุทธรณ์ในประเด็นที่ว่าเครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนคล้ายกับ
เครื่องหมายการค้าของโจทก์หรือไม่ ดังนี้เมื่อศาลอุทธรณ์เห็นว่าศาลชั้นต้นวินิจฉัยนอกประเด็น
ศาลอุทธรณ์จึงได้วินิจฉัยต่อไป ในประเด็นที่ว่าเครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนคล้ายกับ
เครื่องหมายการค้าของโจทก์หรือไม่แล้วพิพากษากลับ ให้เพิกถอนคำสั่งของจำเลยที่สั่งให้
ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามคำขอของผู้จดทะเบียนประเด็นที่ว่า
เครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของโจทก์หรือไม่นี้จึงยังไม่ยุติ
จำเลยขอที่จะฎีกาต่อมาได้ เครื่องหมายการค้าของโจทก์ตามเอกสารหมาย จ.2 นั้นมี

ส่วนประกอบสามส่วนคือ ส่วนบน ส่วนกลาง และส่วนล่างส่วนบนเป็นอักษรโรมัน คำว่า "ANCHORBRAND" ในลักษณะโค้งเล็กน้อยเป็นวงกลมคว่ำลง ส่วนกลางเป็นรูปสมอเรือและส่วนล่างเป็นอักษรภาษาไทยว่า "ตราสมอ" สำหรับเครื่องหมายการค้าของโจทก์ตามเอกสารหมายเลข 8 นั้นมีสองส่วน ส่วนบนเป็นรูปสมอเรือ (ไม่มีโซ่) ส่วนล่างเป็นตัวอักษรโรมันว่า "SPERA" ส่วนเครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียน ตามเอกสารหมายเลข 1 นั้น มีอักษรโรมันสองคำอยู่ตรงบรรทัดเดียวกัน คำหนึ่งว่า "ULYSSE" อีกคำหนึ่งว่า "NARDIN" ระหว่างคำทั้งสองนี้มีรูปภาพสมอเรือตั้งเอียงไปทางขวาเล็กน้อยในลักษณะภาพสมอเรือเอียงตัดกับอักษรโรมันเป็นรูปกากบาท ฉะนั้นเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเครื่องหมายการค้าของโจทก์ ตามเอกสารหมายเลข 2 กับเครื่องหมายการค้าตามเอกสารหมายเลข 1 แล้วจะเห็นได้ว่าลักษณะโครงสร้างหรือการวางรูปของเครื่องหมายการค้าทั้งสองรายนี้ต่างกันมาก รูปสมอเรือก็ต่างกันมากทั้งลายเส้นแนวตั้ง และส่วนประกอบที่มีโซ่กับไม่มีโซ่ อักษรโรมันเป็นคนละคำ และวางอยู่คนละตำแหน่ง ลักษณะการวางของโจทก์เป็นบรรทัดโค้ง ส่วนของผู้จดทะเบียนเป็นบรรทัดตรง ทั้งการที่ของโจทก์มีอักษรภาษาไทย ส่วนของผู้จดทะเบียนไม่มีอักษรภาษาไทย ย่อมเป็นความแตกต่างที่ชัดเจนยิ่ง เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงฟังได้ว่าเครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนไม่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของโจทก์ตามเอกสารหมายเลข 2 ที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว เครื่องหมายการค้าของโจทก์ตามเอกสารหมายเลข 8 กับเครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนตามเอกสารหมายเลข 1 นั้น เห็นได้ว่าเครื่องหมายการค้าของโจทก์เป็นรูปสมอเรือ (ไม่มีโซ่) ตั้งอยู่บนข้อความอักษรโรมันว่า "SPERA" ส่วนของผู้จดทะเบียนมีลักษณะรูปกากบาทระหว่างรูปสมอเรือตัดกับอักษรโรมันรูปสมอเรือของโจทก์เป็นรูปภาพเหมือนตั้งตรงของผู้จดทะเบียนเป็นภาพสเก็ตตั้งเอียง ข้อความอักษรโรมันก็เป็นคนละคำ จึงแตกต่างกันทั้งในภาพรวม ตัวรูปสมอเรือการวางรูป และข้อความภาษาโรมัน เครื่องหมายการค้าทั้งสองนี้จึงไม่คล้ายกันอีกเช่นกัน โจทก์ฟ้อง ขอให้เพิกถอนคำสั่งจำเลยในฐานนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่สั่งให้ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามคำขอเลขที่ 135614 และห้ามจำเลยรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามคำขอเลขที่ 135614 จำเลยให้การว่า คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเลขที่ 135614 บริษัทมานูแฟคเจอร์ เอตปาบรีค เดอ มอนเตรสเอต โครโนมิเตอร์ส ยูนิคส์ นาร์ดิน เลอ โลเคิล เอส.เอ. จำกัดเป็นผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนจำเลยได้ประกาศคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายดังกล่าวแล้ว โจทก์ได้ยื่นคำคัดค้านการขอจดทะเบียนผู้ขอจดทะเบียนได้ยื่นคำโต้แย้ง จำเลยเห็นว่าเครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนไม่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของโจทก์ขอที่จะรับจดทะเบียนได้ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่า เครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของโจทก์แต่เครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนได้มีการจดทะเบียนในต่างประเทศ ผู้จดทะเบียนได้ใช้เครื่องหมายการค้าดังกล่าวมาแล้วในต่างประเทศโดยสุจริต แม้เครื่องหมายการค้าของผู้ขอจดทะเบียนจะคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของโจทก์และใช้กับสินค้าชนิดเดียวกันก็ตาม นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าย่อมรับจดทะเบียนได้ ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2478 มาตรา 18 ดังนั้น คำวินิจฉัยของจำเลยในฐานนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ให้รับจดทะเบียนจึงชอบด้วยกฎหมาย พิพากษายกฟ้อง โจทก์โจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับให้เพิกถอนคำสั่งจำเลยที่สั่งให้ดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามคำขอเลขที่ 135614 ห้ามจำเลยรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามคำขอเลขที่ดังกล่าว จำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่าโจทก์มีอาชีพขายนาฬิกาและเครื่องอะไหล่โดยตั้งร้านชื่อว่า ย่างไถ่พานิช

จดทะเบียนพาณิชย์เมื่อปี 2515และใช้เครื่องหมายการค้าตราสมอตตามคำขอจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้าเอกสารหมายเลข จ.2 โดยขอจดทะเบียนเมื่อปี 2523 นาฬิกาที่โจทก์ผลิตจำหน่ายมี
หลายรูปแบบบิลเงินสดที่โจทก์ออกให้แก่ลูกค้าจะมีข้อความว่าจำหน่ายนาฬิกาตราสมอตทุกชนิด
เครื่องหมายการค้าของโจทก์แพร่กระจายไปทั่วประเทศ โจทก์ยังขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า
ตราสมอตอีก 1 เครื่องหมายในปีเดียวกันนั้นตามเอกสารหมายเลข จ.8 ก่อนที่นายทะเบียนจะรับ
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของโจทก์ได้มีการประกาศในหนังสือจดหมายเหตุแสดงรายการ
เครื่องหมายการค้าไม่มีผู้ใดคัดค้านและมีข้อจำกัดว่าเครื่องหมายการค้าของโจทก์ทั้งสอง
เครื่องหมายเป็นชุดเดียวกันถ้ามีการโอนจะไม่แยกโอนเมื่อปี 2529 บริษัทมานูแฟกเจอร์
เอตฟาบริค เดอมอนเตรสเอตโครโนมิเตอร์ส ยูลิสส์ นาร์ดิน เลอ โลเคิล เอส.เอ. จำกัดได้ยื่นคำขอ
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามเอกสารหมายเลข จ.14หรือ ล.1 ต่อศาลซึ่งเป็นนายทะเบียน
เครื่องหมายการค้าผู้ขอจดทะเบียนจดทะเบียนในสินค้าประเภทนาฬิกาเช่นเดียวกับของโจทก์
โจทก์ได้ทำคำคัดค้านการขอจดทะเบียนต่อศาลในฐานะนายทะเบียนเครื่องหมายการค้า ผู้ขอ
จดทะเบียนได้ทำคำโต้แย้งศาลได้วินิจฉัยว่าเครื่องหมายการค้าของผู้ขอจดทะเบียนมิได้คล้ายกับ
เครื่องหมายการค้าของโจทก์และชอบที่จะรับจดทะเบียนได้สำหรับในประเด็นข้อแรกที่ว่า
ศาลชั้นต้นวินิจฉัยนอกประเด็นหรือไม่นั้น เห็นว่า โจทก์ฟ้องอ้างว่าเครื่องหมายการค้าตามคำขอ
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเลขที่ 135614 เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของโจทก์จึง
ได้ยื่นคำคัดค้านการขอจดทะเบียนต่อศาลซึ่งเป็นนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าศาลได้
พิจารณาแล้ววินิจฉัยว่าเครื่องหมายการค้าตามคำขอเลขที่ดังกล่าวไม่เหมือนหรือคล้ายกับ
เครื่องหมายการค้าของโจทก์ จึงยกคำคัดค้านของโจทก์และให้ดำเนินการจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้าตามคำขอดังกล่าวโจทก์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของศาล เพราะ
เครื่องหมายการค้าดังกล่าวคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของโจทก์ จึงขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งของ
ศาล จำเลยให้การเป็นใจความว่าเครื่องหมายการค้าตามคำขอจดทะเบียนเลขที่ 134614ไม่
คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของโจทก์ ชอบที่จะให้จดทะเบียนได้ ฉะนั้น ประเด็นแห่งคดีจึงมีว่า
เครื่องหมายการค้าตามคำขอเลขที่ 135614 คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของโจทก์หรือไม่ แม้
ศาลชั้นต้นจะกำหนดประเด็นในการชี้สองสถานไว้ว่าคำวินิจฉัยของนายทะเบียน
เครื่องหมายการค้าจำเลยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ก็ย่อมมีความหมายจำกัดเฉพาะในประเด็นที่
โต้แย้งกันในคำฟ้องคำให้การเท่านั้น กล่าวคือ มีประเด็นว่าคำวินิจฉัยของจำเลยชอบด้วยกฎหมาย
เพราะเครื่องหมายการค้าตามคำขอจดทะเบียนเลขที่ 135614 ไม่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของ
โจทก์หรือไม่นั่นเอง ที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่าคำวินิจฉัยของจำเลยชอบแล้วเพราะเครื่องหมายการค้า
ของผู้ขอจดทะเบียนได้มีการจดทะเบียนในต่างประเทศ ผู้ขอจดทะเบียนได้ใช้เครื่องหมายการค้า
ดังกล่าวมาแล้วในต่างประเทศโดยสุจริต แม้เครื่องหมายการค้าของผู้ขอจดทะเบียนจะคล้ายกับ
เครื่องหมายการค้าของโจทก์และใช้กับสินค้าชนิดเดียวกันก็ตาม นายทะเบียนเครื่องหมายการค้า
ย่อมรับจดทะเบียนได้ ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2474 มาตรา 18 คำวินิจฉัย
ของจำเลยในฐานะนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ให้รับจดทะเบียนจึงชอบด้วยกฎหมายนั้น จึง
เป็นการวินิจฉัยนอกประเด็นส่วนประเด็นข้อหลังที่ว่า เครื่องหมายการค้าของผู้ขอจดทะเบียนตาม
คำขอเลขที่ 135614 คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของโจทก์หรือไม่นั้น เห็นว่า ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่า
เครื่องหมายการค้าของผู้ขอจดทะเบียนตามคำขอเลขที่ 135614 คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของ
โจทก์แต่เครื่องหมายการค้าของผู้ขอจดทะเบียนได้มีการจดทะเบียนในต่างประเทศ ผู้ขอ

จดทะเบียนได้ใช้เครื่องหมายการค้าดังกล่าวมาแล้วในต่างประเทศโดยสุจริต นายทะเบียน
เครื่องหมายการค้าย่อมรับจดทะเบียนได้ จึงพิพากษายกฟ้องแม้โจทก์ฝ่ายเดียวอุทธรณ์ว่า
ศาลชั้นต้นวินิจฉัยนอกประเด็นแต่จำเลยก็ได้ยื่นคำแก้อุทธรณ์ในประเด็นที่ว่าเครื่องหมายการค้า
ของผู้จดทะเบียนคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของโจทก์หรือไม่ ดังนี้ เมื่อศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าที่
ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่าผู้จดทะเบียนได้ใช้เครื่องหมายการค้าในต่างประเทศมาโดยสุจริต
นายทะเบียนมีอำนาจรับจดทะเบียนได้นั้นเป็นการวินิจฉัยนอกประเด็น ศาลอุทธรณ์จึงได้วินิจฉัย
ต่อไปในประเด็นที่ว่าเครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของโจทก์
หรือไม่ แล้วพิพากษากลับ ให้เพิกถอนคำสั่งของจำเลยที่สั่งให้ดำเนินการจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้าตามคำขอของผู้จดทะเบียนประเด็นที่ว่าเครื่องหมายการค้าของผู้
จดทะเบียนคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของโจทก์หรือไม่จึงยังไม่ยุติจำเลยขอที่จะฎีกาต่อมาได้
ในประเด็นนี้ ปรากฏว่าเครื่องหมายการค้าของโจทก์สองเครื่องหมาย คือเครื่องหมายการค้าตาม
เอกสารหมาย จ.2 กับเครื่องหมายการค้าตามเอกสารหมาย จ.8 ส่วนเครื่องหมายการค้าของผู้ขอ
จดทะเบียนตามคำขอเลขที่ 135614 ปรากฏตามเอกสารหมายล.1 สำหรับเครื่องหมายการค้าของ
โจทก์ตามเอกสารหมายจ.2 นั้น มีส่วนประกอบสามส่วนคือส่วนบน ส่วนกลาง และส่วนล่างส่วนบน
เป็นอักษรโรมันคำว่า "ANCHOR BRAND" ในลักษณะโค้งเลี้ยวเป็นวงกลมคว่ำลง ส่วนกลางเป็นรูป
สมอเรือและส่วนล่างเป็นอักษรภาษาไทยว่า "ตราสมอ" สำหรับเครื่องหมายการค้าของโจทก์ตาม
เอกสารหมาย จ.8 นั้นมีสองส่วน ส่วนบนเป็นรูปสมอเรือ (ไม่มีโซ่) ส่วนล่างเป็นตัวอักษรโรมันว่า
"SPERA" ส่วนเครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนตามขอเลขที่ 135614 ตามเอกสารหมาย
ล.1 นั้นมีอักษรโรมันสองคำ อยู่ตรงบรรทัดเดียวกันคำหนึ่งว่า "ULUSSE" อีกคำหนึ่งว่า "NATDIN"
ระหว่างคำทั้งสองนี้มีรูปภาพสมอเรือตั้งเอียงไปทางขวาเล็กน้อย ในลักษณะภาพสมอเรือเอียงตัด
กับอักษรโรมันเป็นรูปกากบาท ฉะนั้นเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเครื่องหมายการค้าของโจทก์ตาม
เอกสารหมาย จ.2 กับเครื่องหมายการค้าตามเอกสารหมาย ล.1 แล้วจะเห็นได้ว่า ลักษณะ
โครงสร้างหรือการวางรูปของเครื่องหมายการค้าทั้งสองรายนี้ต่างกันมาก คือของโจทก์มีสามส่วน
ของผู้จดทะเบียนมีเพียงสองส่วนขาดอักษรภาษาไทยของโจทก์มีสามส่วนเรียงกันลงมาจากบน
ลงมาล่างเรียงกันตามแนวดิ่งเป็นสามบรรทัดตามลำดับดังนี้คืออักษรโรมันว่า "ANCHOR BRAND"
รูปสมอเรือ และอักษรภาษาไทยว่า "ตราสมอ" โดยอักษรโรมันเป็นบรรทัดโค้งส่วนของผู้ขอ
จดทะเบียนเป็นลักษณะรูปกากบาทตัดกันระหว่างอักษรโรมันว่า "ULYSSE NARDIN" กับภาพสเก็ท
ของสมอเรือรูปสมอเรือที่ต่างกันมากทั้งลายเส้น แนวตั้งและส่วนประกอบที่มีโซ่กับไม่มีโซ่ อักษร
โรมันเป็นคนละคำ และวางอยู่คนละตำแหน่งลักษณะการวางของโจทก์เป็นบรรทัดโค้ง ส่วนของผู้
ขอจดทะเบียนเป็นบรรทัดตรงทั้งการที่ของโจทก์มีอักษรภาษาไทยส่วนของผู้จดทะเบียนไม่มี
อักษรภาษาไทย ย่อมเป็นความแตกต่างที่ชัดเจนยิ่ง เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงฟังได้ว่าเครื่องหมายการค้า
ของผู้จดทะเบียนตามคำขอเลขที่ 135614 ไม่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของโจทก์ตามเอกสาร
หมาย จ.3 ที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว อันชอบที่จำเลยจะให้ดำเนินการจดทะเบียนได้สำหรับการ
เปรียบเทียบระหว่างเครื่องหมายการค้าของโจทก์ตามเอกสารหมาย จ.8 กับเครื่องหมายการค้าของ
ผู้จดทะเบียนตามเอกสารหมาย ล.1 นั้น เห็นได้ว่าเครื่องหมายการค้าของโจทก์เป็นรูปสมอเรือ
(ไม่มีโซ่) ตั้งอยู่บนข้อความอักษรโรมันว่า "SPERA" ส่วนของผู้จดทะเบียนมีลักษณะรูปกากบาท
ระหว่างรูปสมอเรือตัดกับอักษรโรมันรูปสมอเรือของโจทก์เป็นรูปภาพเหมือนตั้งตรงของผู้ขอ
จดทะเบียนเป็นภาพสเก็ทตั้งเอียง ข้อความอักษรโรมันก็เป็นคนละคำ จึงแตกต่างกันทั้งในภาพรวม

ตัวรูปสมอเรือการวางรูป และข้อความภาษาโรมันเครื่องหมายการค้าทั้งสองนี้จึงไม่คล้ายกันอีก
เช่นกัน ชอบที่จำเลยจะอนุญาตให้ดำเนินการจดทะเบียนได้พิพากษากลับ ให้ยกฟ้องโจทก์ตาม
คำพิพากษาศาลชั้นต้น

องค์คณะ

นิเวศน์ คำผอง · จเร อำนวยวัฒนา · ปรีชา เฉลิมวณิชย์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://thaideka.online/deka/469/2537>